24/05/2020

Επέστρεψαν ξανά στους ναούς οι πιστοί στο Παραλίμνι

/ Επικαιρότητα

«Των περιορισμών μετακίνησης αιρομένων» και κάτω από τις υγειονομικές συστάσεις του κράτους, οι πιστοί μπορούν και πάλι από χθες Σαββάτο, 23 Μαΐου 2020, να εκκλησιαστούν στους Ιερούς Ναούς, τις Ιερές Μονές και τα Ιερά Παρεκκλήσια σε ολόκληρη την ελεύθερη Κύπρο συμμετέχοντας στις ιερές ακολουθίες και άλλες τελετές.

Δύο μήνες μετά την αθέλητη απουσία τους από τους ιερούς ναούς εξαιτίας της πανδημίας του κορονοϊού και αφού αναγκάστηκαν να περατώσουν το εύδρομο της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής ζώντας ένα πρωτόγνωρο για όλους μας Άγιο Πάσχα, επιστρέφουν στον οίκο Του ουρανίου Πατρός για να ψάλλουν «εν ενί στόματι και μια καρδία» τον χαρμόσυνο παιάνα «Χριστός Ανέστη», να δοξολογήσουν τον Αναστάντα Κύριο και να απευθύνουν προς Αυτόν τις προσευχές και παρακλήσεις τους όπως παύσει τη δοκιμασία αυτή που ταλανίζει την ανθρωπότητα ολόκληρη και να αναπαύσει τις ψυχές όσων έχασαν την ζωή τους

εξαιτίας της λοιμώδου αυτής νόσου.

Επιπρόσθετα ένας ακόμη λόγος, της παρουσίας των πιστών είναι η άρρητη ανάγκη τους να μετάσχουν και πάλι στο μυστήριο της θείας Ευχαριστίας, το οποίο στερήθηκαν όλο αυτό το χρονικό διάστημα και που αποτελεί το κέντρο της λατρευτικής τους ζωής. Η Εκκλησία γνωρίζει εμπειρικώς μέσα από τη δισχιλιετή πορεία της πως, ουδέποτε υπήρξε και ασφαλώς και δεν μπορεί να γίνει η θεία κοινωνία που είναι το ίδιο το Σώμα και το Αίμα του Χριστού, αιτία μετάδοσης ασθενειών και νοσημάτων.

Έχουν κοινωνήσει και θα κοινωνούν «έως του αιώνος» φορείς και των πιο θανατηφόρων ακόμη ασθενειών. Και αυτό που εναπομένει από τη θεία κοινωνία, το καταλύει στη συνέχεια ο λειτουργός ιερέας. Ουδέποτε ηκούσθη να μεταδοθεί οποιαδήποτε ασθένεια μέσω της θείας κοινωνίας ή κάποιος ιερέας (για τον οποίο η ανθρώπινη λογική θα έλεγε ότι έπρεπε) να παρουσιάζει σωρεία ιατρικών προβλημάτων. Αντιθέτως, το παραμικρόν δεν μεταδίδεται από το ποτήριον της «Ζωής».

Η σημερινή έκτη κατά σειρά Κυριακή της περιόδου του Πεντηκοσταρίου κατά την οποία περίοδο τα ιερά κείμενα του Ευαγγελίου που αναγινώσκονται προέρχονται από τον Ευαγγελιστή Ιωάννη, έχει αφιερωθεί από τους πατέρες της Εκκλησίας στο θαύμα της θεραπείας του εκ γενετής Τυφλού από τον Ιησού Χριστό, εξ΄ ου και η ονομασία ονομασία της ως Κυριακή του Τυφλού. Αποτελεί επίσης την τελευταία

Κυριακή πριν την απόδοση της εορτής του Πάσχα και την εορτή της Αναλήψεως, κατά την οποία λιτανεύεται η εικόνα της Αναστάσεως.

Στην πόλη του Παραλιμνίου, τελέστηκαν και σήμερα 10 Θείες Λειτουργίες σε ενοριακούς ναούς και εξωκλήσια, διευκολύνοντας τους πιστούς προς αποφυγή της πολυάριθμης προσέλευσης στους ναούς με βάση και τις συστάσεις για τήρηση αποστάσεων μεταξύ τους.

Της Θείας Λειτουργίας στον Μητροπολιτικό Ναό Αγίου Γεωργίου Παραλιμνίου, προέστη ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κωνσταντίας και Αμμοχώστου κ. Βασίλειος, συμπαραστατούμενος από τον Πρωτοπρεσβύτερο Ηρακλείδιο Ξιούρο και τους Διακόνους Επιφάνιο και Μάριο.

Απευθυνόμενος και πάλι εκ του σύνεγγυς προς το ευσεβές εκκλησίασμα ο Μητροπολίτης Κωνσταντίας αναφέρθηκε εν πρώτοις στην σημερινή μέρα κατά την οποία με τη βοήθεια του Θεού, ξαναβρισκόμαστε και πάλι μέσα στους ιερούς ναούς, για να Τον λατρεύσουμε Τριαδικό Θεό, να απευθύνουμε προς Αυτόν τις ευχαριστίες δοξολογίες, γιατί όλη αυτή την δύσκολη περιόδου του «απόλυτου εγκλωβισμού», είχαμε πάντοτε τη σκέπη και τη δύναμη Του. Επιπλέον να ζητήσουμε την ενίσχυσή Του και όλων των Αγίων ούτως ώστε η πορεία της ζωής μας να λάβει και πάλι την φυσική της πορεία όπως και πριν για να μπορέσουμε ν’ αναπτυχθούμε και πνευματικά και με οποιοδήποτε στη ζωή μέσα στις οικογένειες

και μέσα στην κοινωνία.

Στη συνέχεια μεστό και θεολογικό λόγο ο Πανιερώτατος ανέλυσε εκτενώς την ευαγγελική περικοπή, που όπως προαναφέραμε αποτελεί τη διήγηση του θαύματος της θεραπείας του εκ γενετής Τυφλού. Παραλληλίζοντας τον τυφλό άνθρωπο της περικοπής, ως ένα ενδεικτικό παράδειγμα, ο οποίος είχε αυτόν «τον εγκλεισμό» από της γεννήσεώς του αφού δεν μπορούσε με τα μάτια του σώματός του, να δει τους ανθρώπους, να δει τη ζωή, να δει την πορεία που θα έπρεπε να πάρει, παρά μόνο κατάντησέ να είναι ένας επαίτης έξω από τον ναό των Ιεροσολύμων.

Ο Ιησούς Χριστός ευρισκόμενος στα Ιεροσόλυμα και βλέποντας αυτόν τον άνθρωπο, δεν είχε κανένα δισταγμό να του προσφέρει το φως των ματιών του, γιατί όπως γίνεται αντιληπτό μέσα από την πορεία και τον διάλογο που είχε ο θεραπευθείς πρώτα με τους Γραμματείς και Φαρισαίους με τους δεύτερους να ζητούν εξηγήσεις και εκ δευτέρου με τον ίδιο τον Χριστό (με τα μάτια πλέον ανοικτά) φαινόταν ότι, ο άνθρωπος παρά την φυσική τύφλωση εντούτοις τα μάτια της ψυχής του ήταν ορθάνοικτα και έβλεπαν το Φως έβλεπαν τον Θεό, σε αντίθεση με τους Γραμματείς και Φαρισαίους οι οποίοι είχαν τα σωματικά μάτια ανοικτά αλλά μέσα τους φώλιαζε το σκοτάδι που δεν άφηνε να δούνε μια τέτοια περίπτωση που ο Θεός ενεργεί τα δικά Του θαυμάσια και ο δυστυχισμένος και παραγκωνισμένος από την κοινωνία εκείνος άνθρωπος ήταν στο κέντρο του ενδιαφέροντός Του και ο στόχος να δοξολογούμε τον Θεό μέσα από τέτοιους

ανθρώπους.

Ο Ευαγγελιστής Ιωάννης στην αρχή του Ευαγγελίου του αναφέρει χαρακτηριστικά «Ο λόγος σαρξ εγένετο, εν αυτώ ζωή ην και η ζωή ην το φως των ανθρώπων και η σκοτία αυτό ου κατέλαβε» Ιω. 1, 14,4). Ο Λόγος του Θεού, ο οποίος προσέλαβε την ανθρώπινη φύση, είναι αυτός που δημιούργησε τον κόσμο, μέσα σε αυτόν υπάρχει η ζωή και αυτή τη ζωή η οποία είναι το φως των ανθρώπων, προσφέρει σ' εμάς. Γι' αυτό δεν πρέπει να μας καταβάλλει το σκοτάδι γιατί ο Θεός ήδη από το πρώτο Του δημιούργημα «διεχώρισεν αναμέσον του φωτός και αναμέσον του σκότους» (Γεν. 1,7). Σε άλλη περίπτωση που διασώζει ο Ευαγγελιστής Ιωάννης αναφέρει «Εγώ ειμι το φως του κόσμου· ο ακολουθών εμοί ου μη περιπατήση εν τη σκοτία αλλ ' έξει το φως της ζωής» (Ιω. 8, 12). Ο ίδιος ο Χριστός τόνισε είναι Αυτός που φωτίζει τον κόσμο, φωτίζει τη ζωή και μας δείχνει το δρόμο του πως πρέπει να πορευθούμε.

Συνεχίζοντας στάθηκε στην αναφορά την οποία έκανε στο κήρυγμα της προηγούμενης Κυριακής και στον διάλογο του Ιησού Χριστού με τη Σαμαρείτιδα γυναικά η οποία ζητά «το ζωντανό νερό». Σε ένα άλλο διάλογο μεταξύ του ίδιου του Χριστού με τους Γραμματείς και Φαρισαίους αλλά και με τους ίδιους τους Αποστόλους Του, οι οποίοι έκαναν την σύγκριση για το ποιος είναι ο άρτος της ζωής, ότι, ο Μωυσής μας έδωσε το μάννα στη Έρημο, Εσύ τι έχεις να μας δώσεις; ούτως ώστε να πιστεύσουμε ότι είσαι ο Απεσταλμένος είσαι ο Μεσσίας. Η απάντηση του Ιησού Χριστού ήταν ότι δεν ήταν ο Μωυσής που τους έδωσε το μάννα αλλά ο ουράνιος πατέρας Του. Αυτή τη στιγμή εγώ είμαι ο άρτος της ζωής

(Ιω. 6,35) Και η παράκληση των μαθητών ήταν «Κύριε πάντοτε δος ημίν τον άρτον τούτον» (Ιω. 6,34) Οι μαθητές αλλά και όλοι εκείνοι που τον άκουσαν ζητούν «τον ζωντανό άρτο», τον άρτο που είναι το σώμα και το αίμα του Χριστού, η μεν Σαμαρείτιδα ζητά το «ζωντανό νερό» και σήμερα μπορούμε και εμείς μαζί με τον θεραπευθέντα τυφλό να πούμε την παρακλήση «Κύριε δώσε μας αυτό το Φως γιατί εσύ είσαι ο δημιουργός του φωτός, Εσύ είσαι το Φως του κόσμου και γι' αυτό ήρθε στον κόσμο για να φωτίσει τους ανθρώπους» Με αυτό το φως που προσφέρει ο ίδιος ο Χριστός, ας πορευθούμε και ας φωτίζουμε όλα τα βήματα της ζωής μας για να φανούμε αντάξιοι της κλήσεως Εκείνου ο οποίος ήρθε στον κόσμο για να μας προσφέρει τη σωτηρία και τη λύτρωση όχι μόνο των αμαρτιών αλλά είναι και ο Θεραπευτής που θα μας προσφέρει την προστασία μας για οποιοδήποτε λοιμό, για οποιαδήποτε ασθένεια και δυσκολία της ζωής μας», **κατέληξε.**

Πριν την απόλυση τελέστηκε το μνημόσυνο του ευσεβεστάτου βασιλέως Κωνσταντίνου Παλαιολόγου και πάντων των καθ' οιονδήποτε αναιρεθέντων κατά την άλωση της Κωνσταντινουπόλεως, των κεκοιμημένων τυφλών Παραλιμνίου και των μελών του Επαρχιακού Συνδέσμου Ευημερίας Τυφλών Αμμοχώστου.

Κείμενο: Διακόνου Επιφανίου Παπαντωνίου – Φωτογραφίες Θεόδωρος Νίκας